

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobkyně **I. Š.**, bytem ..., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2013, č. j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 9. 2013 č. j. ... bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Brně ze dne 5. 6. 2013 č. j. ..., kterým správní orgán I. stupně žalobkyni nepřiznal průkaz osoby se zdravotním postižením a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že žalobkyně podala dne 18. 1. 2013 žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Na základě této žádosti správní orgán požádal OSSZ Hodonín o posouzení jejího zdravotního stavu, který je podkladem pro vydání rozhodnutí. Stejnopis posudku o zdravotním stavu vydaný OSSZ Hodonín, Lékařsko-posudkovou službou ze dne 27. 5. 2013 č. j. byl vypracován na podkladě nálezů odborných lékařů z oboru neurologie a neurochirurgie a dále bylo vycházeno

ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. S. ze dne 26. 4. 2013. V posudkovém zhodnocení bylo uvedeno, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ale při svém postižení je schopna při použití facilitátorů zvládat životní potřeby v oblasti mobility. Při svém zdravotním postižení je schopna zvládat životní potřeby v oblasti orientace. Nejde tedy o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav je sice dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) citovaného zákona z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, avšak není žalobkyně neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona, ani není neschopna zvládat alespoň 3 nebo 4 základní životní potřeby. Nevládá pouze životní potřeby pod písm. j) péče o domácnost. Na základě těchto zjištění správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, kterým rozhodl nepřiznat průkaz osoby se zdravotním postižením.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobkyně podala odvolání, ve kterém nesouhlasila s tímto rozhodnutím, namítala, že nevládá dle sociálního šetření oblast mobility, oblast stravování, oblast oblékání a obouvání, oblast tělesné hygieny, fyziologické potřeby a osobní aktivity. Poukázala na lékařské nálezy a tam uvedené diagnózy a přiložila ortopedický nález z 29. 11. 2012 MUDr. M. S. CSc.

Na základě podaného odvolání bylo provedeno nové posouzení zdravotního stavu, které pro účely odvolacího řízení posuzuje Posudková komise MPSV, detašované pracoviště v Brně. Zdravotní stav odvolatelky byl přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 22. 8. 2013 za přítomnosti odborného ortopeda. Předmětem jednání bylo posouzení zdravotního stavu pro účely poskytnutí průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalobkyně řízení nebyla jednání přítomna. Podklady, z nichž PK Ministerstva práce a sociálních věcí vycházela při vypracování posudku byly spis MPSV, ROSA Jihomoravský kraj včetně rozhodnutí a odvolání, spis LPS OSSZ včetně záznamu a lékařských nálezů a dále zdravotní dokumentace, lékařský nález 26. 4. 2013 praktického lékaře MUDr. S., neurologický nález z 8. 4. 2013 MUDr. S. dále neurochirurgický nález z 31. 1. 2013 MUDr. H. a nález ortopedický z 29. 11. 2012 MUDr. S.. Dále byla zapůjčena zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P. S..

Posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, kterou zhodnotila jako dostatečnou k projednání v nepřítomnosti a žalobkyně a k přijetí posudkového závěru.

Žalobkyně byla posouzena jako osoba bez zjištěné těžké duševní nebo smyslové poruchy, která by omezovala orientaci a komunikaci. Kardiopulmonálně je kompenzovaná, menší postavy, obézní, limitující jsou především bolesti pohybového aparátu. Dokumentovány jsou bolesti levého ramena, pro které byla vyšetřena. Porucha funkce pravého ramene není dokumentována. V roce 2005 prodělala operaci bederní páteře. Bolesti páteře trvají, pokračují degenerativní změny zejména v oblasti bederní páteře. Klinicky je popsána porucha dynamiky páteře, občasné projevy dráždění nervových kořenů a v poslední době do levé dolní končetiny, kde je udávána hypestezie a asymetrie dorzální a plantární flexe levé nohy proti odporu, bez závažnějších paretických projevů. V oblasti pravého kolenního kloubu je implantována TEP s dobrou funkcí. Je plánována výměna kolenního kloubu na listopad 2013. Pro bolesti zad a kloubů je chůze antalgická s oporou dvou francouzských holí.

Posudková komise konstatovala, že zjištěné funkční poruchy nejsou takové tíže, aby objektivně bránily schopnosti chůze po rovině v rozsahu minimálně 200 m, po schodech v rozsahu 1 patra, vše vlastním tempem, s možností zastávek, odpočinku a použití potřebných dostupných facilitátorů (k opoře).

Rozsah obtíží a potřeby pomoci další osoby při aktivitách v rámci základních životních potřeb popisovaný v sociálním šetření nemá objektivní podklad v tíži funkčních poruch plynoucích z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně popsaných v lékařských zprávách. Z doložené dokumentace nevyplynou těžké poruchy smyslové, duševní nebo pohybové, které by byly objektivním podkladem pro neschopnost zvládat bez každodenního dohledu nebo pomoci jiné osoby aktivity v oblastech mobility, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, fyziologické potřeby.

Odvolací orgán nemohl tak přisvědčit odvolacím námitkám žalobkyně, že není schopna v této oblasti plnit všechny podmínky výše citované v oblasti mobility a odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu dne 13. 11. 2013, kde nesouhlasí s rozhodnutím odvolacího orgánu, namítá, že zdravotní hodnocení je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména MUDr. M. S., MUDr. D. H., MUDr. J. S., Ph.D., MUDr. E. S., primáře MUDr. S.K. a MUDr. P. K.

Je přesvědčena, že posudková komise učinila výše citovaný závěr, aniž by podrobněji zkoumala zdravotní stav žalobkyně. Na jednání nebyla přizvána a nemohla si tedy posudková komise učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu.

Posudková komise se zřejmě zabývala otázkou zvládání základních životních potřeb podle vyhlášky č. 505/2006 Sb., v platném znění pouze na základě zdravotnické dokumentace, nebyl zohledněn však výsledek sociálního šetření, které konstatuje, že se pohybuje jedině za pomoci dvou francouzských holí, chůzi do schodů zvládá pouze za pomoci všech čtyř končetin, chůze ze schodů buď po zadku nebo za pomoci manžela, nezvládá stoj bez opory, nezvládá samostatně vstávat z lůžka, usedat, nachystat jídlo na talíř a odnést jídlo ke stolu, obléci si a svléknout se, obout pevné boty s tkaničkami, přijít do sprchy a odejít ze sprchy, sprchovat se a osušit tělo, ostříhat si nehty a samostatně zvládnout výkon fyziologické potřeby. Nebyla zhodnocena její celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení jejího sociálního prostředí. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhl. č. 505/2006 Sb., v účinném znění. Navrhla závěrem zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému rozhodnutí žalovanému a zároveň požádala o úhradu nákladů soudního řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27. 11. 2013 poukázal na vydané rozhodnutí, které bylo napadené žalobou, zejména na jeho odůvodnění, dále na posudek posudkové komise MPSV ČR v Brně a uvedl, že posudek posudkové komise byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání. Z posudku je zřejmé, z čeho posudková

komise při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudek byl vypracován komisí v řádném složení a obsahuje odůvodnění posouzení nároku na poskytnutí průkazu osobám těžce zdravotně postiženým. Z posudku je rovněž patrné, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů i bez přítomnosti odvolatelky.

Po obdržení posouzení zdravotního stavu byla odvolatelce dána možnost uplatnit právo v souladu s ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, ke způsobu zjištění navrhopat nové důkazy, popřípadě uvést další skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodnutí odvolacího orgánu. Tuto písemnost ze dne 26. 8. 2013 žalobkyně osobně převzala, svého práva ve stanovené lhůtě nevyužila, žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na výsledek správního řízení nesdělila.

Žalovaný dále poukázal na judikaturu NSS zejména na rozsudek 4Ads 82/2011 – 44, kde pokud předmětný posudek je bezesporu srozumitelný, neobsahuje žádný vnitřní rozpor a zohledňuje veškeré podstatné okolnosti případu, neexistuje žádný jiný posudek nebo lékařská zpráva, které by obsah posudku posudkové komise zpochybňovaly a tvrzení žalobce, které by v žalobě nepřinášely žádné nové argumenty a pouze se opakují námitky, které byly uplatněny v odvolacím řízení a k nimž se posudková komise dostatečně vyjádřila, může být přesvědčivý i v tom případě, že žalobkyně při jednání PK nebyla osobně přítomna.

Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), jakož i řízení předcházející vydání a jeho vydání a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání za podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.r.s. poté, kdy žalobkyně s jednáním bez nařízení jednání souhlasila a žalovaný se ve lhůtě nevyjádřil, když předtím byl soudem poučen, že v případě že se ve stanovené lhůtě nevyjádří, soud bude považovat toto jednání za souhlas.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně si podala žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dne 17. 1. 2013. Na základě této žádosti byl vypracován záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o vydání průkazu dne 8. 4. 2013, z něhož vyplývá, že žadatelka zvládá úkony podle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách z hlediska mobility, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, zvládá též tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví i osobní aktivity, co však nezvládá je péče o domácnost. Ze záznamu vyplývá, že žadatelka zvládá základní životní potřeby za pomoci manžela s ohledem na svůj zdravotní stav.

Zdravotní stav byl na základě podané žádosti posouzen OSSZ Hodonín 27. 5. 2013 s posudkovým závěrem, že se jedná u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený artrózou nosných kloubů, kde byla nutná implantace TEP vpravo a na zdravotním stavu se podílí obezita. Ze sociálního šetření vyplývá, že žalobkyně je mobilní o dvou

francouzských holí, orientovaná je plně, komunikuje normálně, stravování zvládá, oblékání a obouvání zvládá, dále tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví i osobní aktivity. Nezvládá pouze péči o domácnost. Při svém zdravotním postižení je schopna při použití facilitátorů zvládat životní potřeby v oblasti mobility. Nejde tedy o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) citovaného zákona z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona, ani není neschopna zvládat alespoň 3 nebo 4 základní životní potřeby. Prokazatelně nezvládá pouze péči o domácnost.

Na základě tohoto hodnocení pak žalobkyně byla seznámena s podklady pro rozhodnutí dne 4. 6. 2013, kde potvrdila svým podpisem, že byla seznámena se všemi podklady a tyto jsou úplné, pravdivé a s jejich obsahem souhlasí. Na to bylo vydáno rozhodnutí správním orgánem I. stupně ze dne 5. 6. 2013, kde bylo rozhodnuto tak, že nebyl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením.

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, odvolala se na lékařské nálezy, které byly k dispozici v době vydání prvostupňového rozhodnutí, a požádala o přezkoumání svého zdravotního stavu.

Odvolací orgán vyžádal si u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Brno nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely odvolacího správního řízení. Zdravotní stav byl přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV ČR dne 22. 8. 2013 za přítomnosti odborné ortopedky. K dispozici byl jednak spis Ministerstva práce a sociálních věcí, ROSA, spis LPS OSSZ včetně záznamů a lékařských nálezů a zdravotní dokumentace, lékařský nález z 26. 4. 2013 praktického lékaře MUDr. S., neurologický nález z 8. 4. 2013, neurochirurgický nález z 31. 1. 2013, nález ortopedický z 29. 11. 2012 a byla zapůjčena zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. S.

Po prostudování podkladové dokumentace dospěla posudková komise k závěru, že žalobkyně v roce 2005 prodělala operaci bederní páteře a bolesti páteře trvají, pokračují degenerativní změny zejména v oblasti bederní páteře. Jedná se o poruchu dynamiky páteře, občasné projevy dráždění nervových kořenů a v poslední době do levé dolní končetiny, kde je udávána hypestezie a asymetrie dorzální a plantární flexe levé nohy proti odporu, bez závažnějších paretických projevů. V oblasti pravého kolenního kloubu je implantována TEP s dobrou funkcí, levé koleno je artrotické s bolestmi a omezením rozsahu aktivního pohybu asi na polovinu normy a doporučeno bylo provedení implantace TEP levého kolena. Pro bolesti zad a kloubů je chůze antalgická s oporou dvou francouzských holí. Zjištěné funkční poruchy nejsou takové tíže, aby objektivně bránily schopnosti chůze po rovině v rozsahu minimálně 200 m, po schodech v rozsahu 1. patra, vše vlastním tempem, s možností zastávek, odpočinku a použití potřebných dostupných facilitátorů. Rozsah obtíží a potřeby pomoci další osoby při aktivitách v rámci základních životních potřeb popisovaný v sociálním šetření nemá objektivní podklad v tíži funkčních poruch plynoucích z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně v popsanych lékařských nálezech.

Z doložené dokumentace nevyplývají těžké poruchy smyslové, duševní nebo pohybové, které by byly objektivním podkladem pro neschopnost bez každodenního dohledu nebo pomoci jiné osoby aktivity v oblastech mobility, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, fyziologické potřeby.

Na základě tohoto zjištění pak bylo vydáno rozhodnutí žalovaným ze dne 25. 9. 2013, kterým bylo v odvolání žalobkyně zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Krajský soud v Brně posoudil přezkoumávanou věc tak, že na základě přešetření spisového materiálu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči stanoví zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách. V případě žalobkyně pro účely tohoto zákona se rozumí dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který dle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.

Okruh oprávněných osob je dán ustanovením § 3 písm. a) zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Nárok na příspěvek na mobilitu a na příspěvek na zvláštní pomůcku a na průkaz osoby se zdravotním postižením má při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně osoba, která je na území ČR hlášena k trvalému pobytu podle jiného právního předpisu, nebo která má na území ČR trvalý pobyt podle jiného právního předpisu. Podle ust. § 6 odst. 1 citovaného zákona účinného ke dni podání žádosti nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility, nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou ji poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Okruh oprávněných osob obdobným způsobem je ustálen i v ust. § 4 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách a podmínky nároku na příspěvek na péči je upraven v části druhé zákona č. 108/2006 Sb.

Stupeň závislosti posuzuje podle tohoto zákona správní orgán I. stupně na základě podané žádosti a posouzení zdravotního stavu provádí OSSZ. V odvolacím řízení potom Ministerstvo práce a sociálních věcí, které má pro tento účel zřízený resp. využívá posudkové komise dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

Jak vyplývá z ustálené judikatury NSS (např. rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3Ads 77/2009 – 60), na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoli jiný důkazní prostředek, neboť se jedná o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení a tudíž i správnost posudku z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti, (např. rozs. NSS ze

dne 18. 3. 2010, č. j. 6Ads 143/2009 – 60 a další). Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení zabýval. Základním předpokladem, proto, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá žalobce uplatňující nárok na mobilitu.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správního v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí za účelem posouzení mobility žalobkyně. Posudková komise vycházela při vypracování posudku z výsledků sociálního šetření ze dne 8. 4. 2013, ze zdravotního stavu žalobkyně doloženého nálezy ošetřujících lékařů a ze zdravotní dokumentace praktického lékaře.

Pokud žalobkyně namítá, že se žalovaný v rozhodnutí nevypořádal s námitkami vznesenými v odvolání a s výsledky sociálního šetření, soud v této námitce nemůže přisvědčit. Z rozhodnutí žalovaného je nepochybné, že se tento v rozhodnutí stejně jako posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve svém posudku všemi odvolacími námitkami zabývaly. K námitkám žalobkyně soud uvádí, že výsledek sociálního šetření slouží jako jeden z podkladů, ze kterých posudková komise vychází při svém jednání, přičemž posuzování zdravotního stavu žadatele o příspěvek na mobilitu a následné stanovení stupně závislosti je plně v kompetenci posudkové komise. K námitce žalobkyně, že nebyla předvolána k jednání posudkové komise soud v souladu s judikaturou NSS (rozsudek ze dne 14. 9. 2011 č. j. 4Ads 82/2011 – 50) se přesvědčivost posudku neodvívá od skutečnosti, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkové komise. Aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy. Judikatura nepodmiňuje nutnost osobního vyšetření u posudkové komise. Posudková komise přesvědčivým způsobem sdělila, že nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, nejde o osobu, která se podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) citovaného zákona, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona, ani není neschopna zvládat alespoň 3 nebo 4 základní životní potřeby. Posudková komise dále shledala zdravotní stav žalobkyně dlouhodobě nepříznivým ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách, avšak s tím, že není neschopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace. Také se vyrovnala i s námitkami ohledně používání dopravních prostředků, chůzi po nerovném povrchu a po schodech se závěrem, že tyto úkony je schopna vykonat. Nebyly ani zjištěny zrakové, duševní poruchy, ani poruchy funkce horních končetin, které by bránily schopnosti vybrat si ke konzumaci hotový nápoj nebo potraviny, nápoj nalít, stravu naservírovat na talíř, naporcovat, napít se, najíst se a dodržovat stanovený dietní režim. Problémy neshledala ani v oblasti oblékání a obouvání, vykonávání tělesné hygieny a fyziologické potřeby. Zjištěná funkční omezení vyplývající z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně nedosahují stupně těžkých nebo úplných poruch, které by bránily schopnosti zvládat životní potřeby v oblasti mobility a orientace bez

každodenní pomoci jiné fyzické osoby. Pomoc potřebuje při zvládání životních potřeb v oblasti osobních aktivit a péče o domácnost.

Soud uzavírá, že správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu s platnými právními předpisy a co se týče posudku PK MPSV ČR v Brně, tento naplňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a celistvosti. Soud dospěl k závěru, že žalovaný v řízení prokázal, že žalobkyně vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc, dohled nebo péči při péči o domácnost, případně osobních aktivitách, ale podle ust. § 8 zákona o sociálních službách však není považována za osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Krajský soud ještě poznamenává, že soudní přezkoumání napadeného rozhodnutí se váže ke skutkovému stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Pokud žalobkyně je toho názoru, že po vydání napadeného rozhodnutí došlo k takovému vývoji v jejím zdravotním stavu, který odůvodňuje její posouzení jako stavu závažnějšího, může se znovu obrátit se žádostí o nové posouzení zcela aktuálního stavu svého zdravotního postižení a v důsledku takového popřípadě zjištění podat novou žádost o příspěvek na mobilitu.

Dále soud ještě podotýká, že dle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb., při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřednické činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. května 2014

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová